

wójwoda Erich nětk na mnje spomnił, tak chzynł tež našch Knjes Khrystuſ na njeho spominacž w ſmjertnej hodžinje!“

Sbožomnje Luther ſaſo do ſwojeje hoſpody pſchińdže a bě ſtroſchtny a wjeſeſny w tym Knjeſu, ſo k ſwojim pſcheczelam praji: „A hdy bych wjele ſtów hłowow měł, dha chzynł ſebi je radſcho wſchě wotrubacž dacž, hacž ſo bych to, ſchtož ſym piſał a wucžił, wrócžo wſał.“

5. Ach Božo hladaj ſ njebjeſow. 1523.

Jako bě Luther na twjerdžiſnje Wartburku, wón ſwjate piſmo do ſwojeje maczerneje rycže pſchełožeſche, to je, do němſkeje rycže. S nowym testamentom ſapoczatk cžinjeſche, poſdžiſcho ſtary pſchełožeſche. Tak dołho hacž tam pſchebnywaſche, w ryczerſkej draſcže khodžeſche; pſchetož pod tajkim woblecženjom dyrbjjeſche ſo khowacž, dokelž bě wuprajene, ſo ſmě jeho kóždy, kiž jeho nadeńdže, moricž. So by jeho teho dla nihtó njeſpóſnał, khodžeſche Luther kaž ryczer ſwoblekany. Měſto mniſchſkeje kuty bě želeſny ſabat woblecženy, měſto róžowza wiſaſche mjecz na jeho bofu, jeho prjedy hładke woblicžo bě brodате a hdžež bě prjedy plěch na hłowje měł jaſo ſnamjo mnicha, běchu nětk ſaſo wloſny naroſtkle. Huſto dyrbjjeſche ſ druhimi ryczerjemi na hońtwu khodžicž a tſelecž; ale na hońtwje žaneho ſpodobanja njemějeſche. Hdynž bě do lěſa pſchiſchoł, wucžeže ſwój nowy testament, kiž mějeſche pſchezo pſchi ſebi, ſe ſaſa a cžitajſche w nim; ſo pač bychu tamni myſlili, ſo tež ſajazy a druhu džiwinu honi, druhdy wutſěli. Tak khodžeſche ſobu na hońtwu, ale ženje nicžo domoj njepſchinjeſe. Hdynž pač bě ſaſo domoj pſchiſchoł, ſynže ſo ſa ſwoje blidó a nowy testament biblije dale pſchełožeſche. Tuto džeło je woſebje pomhało, ſo ſkutk wobnowjenja kſcheſcžijanskeje zyrkwje dale krocžeſche; pſchetož na tajke waſchnje Bože ſłowo do wſchěch domow pſchińdže a